

1. Vá-noč-ní čas na-stá-vá, zvo-ny chrá - mů zvo - ní, za-slí-be - ní

pradá-vná, Pán Bůh věr - ně pl - ní. V Betlé - mě se zro - dil

a má s ná - mi po - díl v našem pu - to - vá - ní.

2. Slovo tělem stalo se
a přebývá s námi!
zvěstují nám vánoce.
A my v díkůvzdání
s anděly zpíváme,
s pastýři spěchejme
uctít Spasitele.

3. Také my, náš Ježíši,
tobě se klaníme,
dobrotu tvou nejvyšší
vděčně velebíme:
Díky, že jsi přišel,
abys byl náš přítel,
Bůh i člověk pravý.

4. V Nejsvětější svátosti,
přítomný Bože náš,
darů svých a milostí
zdroj nám otvíráš.
Vroucně tebe ctíme,
radost zakoušíme,
že jsi mezi námi.

5. Tebe chceme milovat
modlitbou i činem,
pro tebe se všeho vzdát,
vždyť jsi Božím Synem,
jehož láska živá
štědré dary skrývá.
Dávej nám z nich stále.

2. Slo-vo tě - lem sta-lo se , a pře-bý - vá s ná - mi! zvěstu - jí nám

vá-no-ce. A my v dí - ků - vzdá - ní s anďe - ly zpí - vej - me,

s pas-tý - ři spě - chej - me u - ctít Spa - si - te - le.

3. Ta-ké my, náš Je-ží-ši, to-bě se kla - ní - me, dob-ro-tu tvou
nej-vyš-ší vděčně ve - le - bí - me: Dí-ky, že jsi při - šel,
a - bys byl náš pří - tel, Bůh i člo - věk pra - vý.

4. V Nejsvětější svátosti, přítomný Bože náš, darů svých a

mi-los-tí, zdroj nám o - te - ví - ráš. Vroucně te - be ctí - me,

ra-dost za - kou - ší - me, že jsi me - zi ná - mi.

5. Te-be chce - me mi-lo-vat , modlit-bou i či - nem, , pro te-be se

vše-ho vzdát, , vždyťjsi Bo - žím Sy - nem, , je-hož lás - ka ži - vá

štěd-ré da - ry skrý - vá. Dá - vej nám z nich stá - le.